

TÜRK ESİR OLMAZ

Orta Asya'nın puslu, soğuk ve haşmetli Tanrı Dağından işgal edilmiş yurdunu acı ve özlemle seyrediyordu Kürşad.

Soğuk rüzgar saçlarını yalayıp geçerken derin düşüncelere daldı.

Tam 40 gündür 40 çerisi ile bu yüce dağa sığınmıştı. Olaylar bu duruma pek kısa bir süre içerisinde gelmişti.

Göktürklerin Ulu Hakanı Kapgan Kağan bir gece ansızın uçmağa varmıştı. Çok iyi hatırlıyordu o acı günü Kürşad. Hatırladıkça sanki göğsüne bir hançer saplanıyordu. Kapgan Kağan onun sadece Hakanı değil, aynı zamanda silah arkadaşıydı. Onunla nice savaşlarda omuz omuza çarpışmış, beraber nice badireler atlatmışlardı. O çok zeki, cesur, merhametli ve adaletli bir Hükümdardı. Onun döneminde Göktürkler altın çağlarını yaşamışlardı.

Fakat ölümü ile Devlet çok vahim bir duruma girmişti. Büyük oğulları İşbara ve Alp-Tigin daha babaları toprağa verilmeden taht kavgasına girişmiş, küçük oğulları Bilge ve Kül-Tigin onlara mani olmak isteseler de başaramamışlardı. İki kardeş kılıçlarını çekmiş, ortalık kızıışmıştı. Bu halde çeriler ve devlet erkanı da ikiye bölünmüşlerdi. Taraflar arasındaki gerilim gittikçe artıyor ara yol bulunamıyordu. En sonunda iki taraf birbirlerine girdiler. Kardeş kardeşi kırıyor, kimse kimseye merhamet etmiyordu.

Tesadüf şu ki Çinli General Cao Cao o sıralarda Ötüken civarında konuşlanmış vaziyette olan ordusuyla Göktürlere hazırlıksız bir anlarında baskın yapmayı planlıyordu. Gözcülerinden Göktürklerin Hakanı Kapgan Kağanın öldüğü ve oğullarının taht kavgasına giriştiği haberini aldığı gibi bunu fırsat bilip Ötükendeki Göktürk Obasını bastı.

Bu sırada birbirleri ile çarpışan Türkler daha ne olduğunu anlamadan Çinliler tepelerine binmişti. Çok kayıp vermişler, sağ kalanlar da dağılmışlardı. Kapgan Kağanın büyük oğulları İşbara ve Alp-Tigin çarpışmada öldürülürken, küçük oğulları Bilge ve Kül-Tigin esir alınmıştı. Sağ kalanlar Orta Asya'nın dört bir tarafına dağılmış, Kürşad ve 40 çerisi de Tanrı Dağına sığınmıştı.

Tüm bunları yeniden düşününce yüreğine saplanan acıdan anladı ki Kürşad, Türk esir olmaz. Kararını vermişti, ucunda ölüm dahi olsa Çin Sarayı'nı basacak, Bilge ve Kül-Tigini kurtarıp Türklerin yeniden tek sancak altında toplanmasını sağlayacak ve Düşmanı yurttan atarak yeniden Hürriyetlerine kavuşmalarını sağlayacaktı.

Yüksek bir kayanın üzerine çıkarak çerilerini etrafına topladı ve onlara şöyle seslendi: "Çerilerim, yiğitlerim yoldaşlarım! Eminim ki yaşadığımız bu hazin olaylar hepimizi derinden etkilemiştir. Ancak biz Türküz! Ve biliniz ki, Türk esir olmaz! Biz Türkler esir olmaktansa ölmeyi yeğleriz. Ve biliniz ki Türk vatansız da olmaz! Artık milletimizi tek bir sancak altında toplayıp, yeniden birleştirmenin vaktidir. Bu gece ucunda ölüm dahi olsa Çin Sarayı'nı basıp Rahmetli Kağanımızın oğullarını kurtaracağız. Hazırlığınızı görün, bu gece çetin bir savaş var."

Zaman hızla geçti derken, vakit gelip çattı. Tunç yürekli yiğitler doru atlarına bindiler ve Liderleri Kürşad'ın "İleri!" demesiyle dörtnala yola koyuldular.

Nihayetinde gece vakti Çin Sarayı'nın önüne vardılar. Dikdörtgen biçimindeki Devasa Saray'ın etrafında 50'şer kişilik 4 devriye birliği tur atıyordu. Önlerinde geçen ilk devriye birliğini hızlı ve sessiz bir şekilde etkisiz hale getirdiler. Cesetlerini saklayıp üzerlerindeki kıyafetleri arakak kılık değiştirdiler. Böylece Saraya kolayca sızabileceklerdi.

Kapının önüne geldiklerinde Kürşad nöbetçilere "Açın kapıları, dinlenme vaktimiz geldi" diye seslendi. Nöbetçiler kapıyı açtılar ve Kürşad ile çerileri içeri girdiler. Kürşad 3 çeriyi sarayı keşfetmeleri ve Bilge ile Kül-Tigin'in tutulduğu yeri öğrenmeleri için yolladı. Çeriler bir süre sonra döndüler ve edindikleri bilgilere göre Bilge ve Kül-Tigin'in Sarayın 2 kat altındaki zindanlarda tutulduğunu söylediler. Bunun üzerine Kürşad "Ben ve 4 çeri zindanlara ineceğiz. Geri kalanlar kapının yakınlarında bekleyin ve teyakkuzda olun" dedi. Ardından Kürşad ve çerileri zindanlara indiler. Bilge ve Kül-Tigin'in tutulduğu zindanın önüne geldiklerinde Kürşad kapıdaki nöbetçilere "Açın kapıları, İmparatorumuz bu esirleri görmek istiyor" dedi. Nöbetçiler kapıları açtılar ve Kürşad ile çeriler Bilge ile Kül-Tigini alıp yukarı çıkmak için merdivenlere yöneldiler. Onu görünce hayrete düşüp nasıl buraya geldiklerini sorsalarda Kürşad "Şimdi sessiz olun, hele bir şuradan kurtulalım, o vakit konuşuruz" dedi. Yukarı vardıklarında nöbetçilere devriye vakitlerinin geldiğini söylediler ve Bilge ile Kül-Tigini aralarına alıp gizleyerek hızla Sarayın önüne gizledikleri Atlara doğru ilerlemeye başladılar.

Tam Atlara vardıklarında ağaçların arasından Çin Askerleri çıkararak etraflarını sardılar. Başlarında da General Cao Cao vardı. Onlara "Buradan kaçmak öyle kolay mı sandınız?" dedi. Bunun üzerine Kürşad "Hey bre gafil! Şimdi seni elimden kim kurtaracak?" dedi. Ardından Kürşad ve adamları avına atılan bozkurtlar gibi düşmana saldırdılar. Çeriler düşmana aman vermiyor, önlerine geleni yere seriyorlardı. Fakat onlar o kadar kalabalıktı ki, her ölenin ardından yerine 10 kişi geliyordu. Çok fazla direnemeyeceğini anlayan Kürşad, Bilge ve Kül-Tigine "Siz kaçın gardaşlar, biz ardınızı koruruz dedi. Bunun üzerine Bilge "Olmaz beyim, anca beraber, kanca beraber" dedi. Kürşad "Size gidin dedim Bilge! Siz bu milletin istikbalisiniz" dedi ve Düşman askerlerinin zayıflamış bir hattına korkusuzca atıldı. Önüne geleni haklıyor, adeta düşmana ölüm kusuyordu. Tam bu sırada karşısına Cao Cao diklidi. Ancak Kürşad ona fırsat vermeden geçmişten gelen intikam duygusunun körüklediği muazzam bir hışımla savurduğu kılıcıyla Generali yere serdi. Bilge ve Kül-Tigin Atlarına atlayıp, Kürşad'ın düşman hattında açtığı boşluktan istifade ederek düşmanın arasından sıyrılmayı başardılar. Ve Bilge gözlerinden yaşlar süzülürken Kürşad'ın şu sözlerini işitti: "Ey Bilge! Üzülme. Bu yola 40 değil 40.000 çeri feda olsun. Yeter ki Türk Milleti hürriyetine kavuşsun. Git ve Türkü tek sancak altında bir kılarak hür kıl."

O gece Kürşad ve 40 çerisi sabaha kadar çarpıştılar. Bedenleri ölmüştü belki, ama ruhları sonsuza kadar milletin kalbinde yaşayacaktı...

Bilge ve Kül-Tigin ise pek kısa bir süre içerisinde Türkleri bir araya toplamış, düşmanı yurttan atarak Türkleri yeniden Hürriyetlerine kavuşturmuşlardı. Göktürk Devletini eskisinden çok daha güçlü kılmışlardı.

Aradan yıllar sonra milletini kurtarmış Bilge Kağan Halkına şöyle seslendi: "Ey Türk Milleti, Hangi şartlarda ve ne olursa olsun, Kimse Türkün hürriyetini elinden alamaz! Kimse Türkü esir edemez! Biliniz ki: Türk esir olmaz! Bunu bilin ve buna göre yaşayın." Ve Milletini huzur içinde yaşattı. Türkün esir olmayacağını tüm cihana ispat etti.

Muhammed Halit OSMANOĞLU 9/B

Ders Öğretmeni: Mehmet KOÇAKELÇİ